

REISVERSLAG - Oktober 2022 Annecy- Grenoble- Montélimar- Cavaillon - St Tropez - La Garde Freinet - Cavalaire s/ Mer - La Crau - Aix en Provence- La Cavalerie - St Cirq Lapopie - Gouffre Padirac - Collonges-la-rouge - Chateauroux - Bourges - Beine-Chablis - Lac de l'eau d'heure.

ANNECY

Na een overnachting in Langres op de CP (omdat de camping volzet was) zijn we vroeg vertrokken richting Annecy. De oude omwalde stad bezochten we vroeger al, dus dit keer was het enkel als tussenstop bedoeld. We rijden naar Annecy, **Camping Belvédère**.

We fietsen naar de oude stad Annecy, een bekend als een van de mooiste plaatsen in het oosten van Frankrijk, een parel in de Alpen. Haar prachtige middeleeuwse stadscentrum heeft de tijd goed doorstaan. Oude gebouwen, prachtige straatjes en de ligging aan het water maken van de binnenstad van Annecy een locatie die je zo in je geheugen kan oproepen.

Vandaag is het een wandeldag, zonnemelk nr 50 aanbrengen, stevig schoeisel aan en de kleine rugzak mee met picknick. De Basiliek van de Visitatie van Annecy is een hoge plaats van spirituele uitstraling. De torenspits van de kerk, die het hele landschap domineert, is een herkenningspunt dat kilometers in de omtrek te zien is. We zijn benieuwd naar de basiliek met zijn mooie moderne glasramen (naar het schijnt). Er is een misviering aan de gang met de Bisschop en wel meer dan 30 Indische seminaristen en ook pelgrims. Na de viering is er een fotomoment, want allemaal willen ze met de monseigneur op de foto! En ja de glasramen waren heel mooi!

Voor de Orde van de Visitatie is liefde het begin, het middel en het einde van het geestelijk leven.

De stichters, een naar Annecy verbannen bisschop en een weduwe. De Salesianen en de orde van de nonnen de Visitandinessen. De oprichters liggen opgebaard in een kleine museum naast de basiliek, in glazen sarcofagen... De cultus van relikwieën kan mensen in deze huidige tijd verrassen, je zou het bijna kunnen associëren met een ziekelijke neiging, in feite is het dat niet... maar verschieten deed ik wel! Het is een heel warme dag en verwennen ons met al wat koel is en lekker fris.

Vandaag gaan we de bossen in met nu en dan een mooi panoramisch zicht op het meer. Ons doel is een restaurant op de top met een "Belle Vue". Maar dat schoon zicht was vandaag gesloten! Heel het domein is met hagen en bomen EN prikkeldraad afgeschermd zodat je niets van het panorama kan zien. Maar dat is buiten mijn man gerekend die een vuilbak plat heeft gelegd en zo op een andere kon klimmen! Ik moest mijn voet tegen de wielen zetten en het deksel platdrukken zodat het vuil er niet uitschoof. En voila, toch enkele foto's!

In het kastanjebos was het koel en aangenaam om te klimmen en dalen. We rapen wat kastanjes waarbij we paddestoelen à volonté zien, maar of ze eetbaar zijn? Daar kennen we niets van.

Maar het was alleszins een pittige tocht!

We fietsen vandaag langs de rechteroever van het meer van Annecy, richting St. Jorioz. Het groene fietspad start langs de rijweg maar al vlug fietsen we ver weg van de auto's en langs "petits ports de plaisance". Er zijn er wel wat! Bij de ene is alles al ingepakt voor het winterseizoen en bij de andere heerst er vrolijke drukte van jongeren die het water opgaan. Ze kiezen positie waar de wind vandaan komt en zeilen weg... We eten onze broodjes op een verlaten steiger en genieten van de rust en het mooie landschap. We horen koeienbellen klingen-klangen, het vee komt stilaan de bergweiden af want de zomer is voorbij.... Ik vraag me af of die beesten niet gek worden van die bel rond hun nek? Op de terugweg verwennen we onszelf met een koffietje en fietsen dan rustig terug. De laatste anderhalve kilometer is nog steeds steil naar boven, met voldoende ondersteuning lukt het goed.

SAINT JORIOZ

We zijn dus op een andere plek **camping Solitaire** op 9km van de stad. De oude spoorwegbedding heeft plaats gemaakt voor een mooi groen fietspad dat ons vandaag tot aan het einde van het meer bracht. Onderweg zijn we geregeld gestopt om te genieten van de mooie natuur en het prachtige blauwe meer. Dat zullen de paragliders of paraglijders ook wel doen terwijl ze geruisloos naar beneden zweven van hoog boven de bergtoppen. Ze maken gebruik van de termiek en laten zich meedrijven als een wolk of zoals een gier. De ene na de andere zweeft boven ons hoofd en landt met enkele stappen op het grasveld alsof ze gewoon een wandelingske doen. Het was een spektakel in de lucht en op het grasveld.

Onze dag begint met zachte regen en een tripje met de fiets van 9km naar Le Vieil Annecy. Vandaag worden we ondergedompeld in de folklore en de cultuur van de Haute Savoie. Bienvenue au Retour des Alpagnes! Er hangt ondanks de grijze lucht en de miezerige regen een gezellige maar ook zeer uitbundige sfeer in de oude stad! Demonstraties van oude vergeten ambachten van de streek, lokale volksmuziek en smaken van de terroire worden in mooi gedecoreerde kraampjes aangeboden vermengd met geïmproviseerd met een Frans accent en de sterke geur van kazen en saucissen. Een concentraat van Alpentradities die bezoekers in de oude straten van de stad kunnen opsnuiven. Dit is de manier waarop men al vele jaren het 2de weekend v oktober de tradities van Annecy en omstreken eert. Vandaag is het de terugkeer van de dieren uit de bergen, ze gaan op stal in hun boerderijen. We wandelen mee in de stroom van de bezoekers en genieten van op de eerste rij. Als om 14u30 de défilé start, zijn de dieren de hoofdrolspelers van de parade. Het is een uniek schouwspel eigen aan de regio's overal in de Alpen. "De bergengelen zullen het hart van de bezoekers raken tijdens een dag vol tradities" staat er geschreven en dat is ook zo, zeker wanneer de alpenhoorns spelen en wat later ook de jachthoorns want dan wordt het ontroerend stil... Maar het enthousiasme stijgt met luid applaus bij elke groep die voorbijgaat. Het was een belevenis en zeker toen ik op nog geen halve meter van de koeien stond... Als we terug fietsen langs het groene fietspad, laten we de drukte achter ons en rijden we de natuur in waar de wolken als een sluier rond de bergtoppen hangen.

GRENOBLE

Camping Les 3 Pucelles. Is Grenoble het bezoeken waard? Dit zijn de geheimen van Grenoble: prachtige art-deco, middeleeuwse gebouwen, statige herenhuizen met fraai versierde balkonnetjes en een gezellig overdekte markt die al eeuwenlang dienst doet als ontmoetingsplaats. Ja dus. We fietsen langs de rivier en via enkele fietspaden zo de oude stad in. We komen een overdekte autoparking tegen die niet zo bijzonder lijkt, tot we eens binnen gaan kijken. Het is een autoparkeerplaats voor enkele honderd auto's opgetrokken in gewapend beton. We flaneren langs de mooie oude gevels, door straten en pleinen. Ook gevelschilderingen zijn eigen aan deze stad, we hebben er enkele gezien. MAAR de wansmakelijke geur die er soms hangt, het is niet te doen. Daklozen liggen ook in de mooiste winkelstraten op de voetpaden en urineren zonder enige gêne in de plantenperken en er ligt vuil en rommel overal. Ook dat is jammer genoeg Grenoble.

MONTÉLIMAR

We rijden langs kilometerslange boomplantages van okkernoten! In grote letters staat het langs de weg aangeduid AOC de appellation d'origine contrôlée of de benaming van gecontroleerde herkomst en de classificatie van landbouwproducten in Frankrijk.

Wie Montélimar zegt, denkt automatisch aan nougat. Wij ook. We staan op een gratis **Camperplaats Municipal** door de gemeente aangeboden op een rustige plek aan de buitenrand van de gemeente. Het is maar 1,5km fietsen en we zijn al in het centrum. We beginnen al onmiddellijk met een bezoek aan een artisanale atelier waar nougat wordt gemaakt. Het atelier van Nougat Le Chaudron d'or. Een team van 7 mensen zorgt voor de productie en verpakking van die heerlijke goud! Honing, suiker, eiwit, glucosesiroop, vanille, amandelen en pistachenoten kluts dat allemaal door mekaar volgens de nodige rituelen en in een bepaalde volgorde en je hebt nougat. Naargelang de temperatuur van de suiker, krijg je harde of zachte nougat. De dame die een hele dag blokjes in de verpakkingsmachines stopt, is goed voor 15 000 snoepjes die in folie worden verpakt. Uiteraard mogen we proeven! Wij zijn fan van de zachte versie! Heerlijk! Montélimar is meer dan nougat alleen, de gemeente zelf is een wirwar van straatjes die eindigen op pleintjes met bogen en soms door trappen met mekaar verbonden. Ook een prachtige muurschildering zet nougat in het spotlicht. De oude apotheek, een hotel van lang geleden, het advocatenkantoor, de bakker, het gemeentehuis, en de kerk waar het interieur een zeer moderne invulling kreeg, het heeft ons een mooi beeld van Montélimar gegeven. Overal zijn er fonteinen die koelte geven aan deze warme herfstdag. Het park is zalig om door te wandelen. Daar en ook langs de rivier wordt petanque gespeeld met de nodige animo! We fietsen nog een eindje langs het water wanneer de zon al een beetje begint te zakken....

Cavaillon

We staan op de **CP la Durance, naast de gelijknamige camping.** De gekende meloen uit Cavaillon is een Cantalupo-meloen, vernoemd naar Cantalupo, een gehucht bij Rome, waar deze meloenen oorspronkelijk werden geteeld voor de paus. Toen paus Clemens V op aandringen van de Franse koning in 1309 naar Avignon 'verhuisde', importeerde hij ook de meloen naar Frankrijk. Dat was nog voor eigen gebruik, maar na de introductie van de Cantaloupe-meloen is men in Cavaillon meteen begonnen met het verbouwen van deze meloenen. Nu worden jaarlijks 130 000 ton meloenen verhandeld vanuit Cavaillon.

Hoe herken je een goede Cavaillon? Een goede meloen moet zwaar zijn en 10 strepen hebben. Hoe zwaarder de meloen is, hoe lekkerder. Een zware meloen is vol met sap, zon en suiker. Nog beter is het als de schil aan de onderkant een beetje is gebarsten. Een rijpe meloen heeft veel geur, daarom zie je Fransen ook altijd meloenen besnuffelen. Als de 'pécou', het staartje van de meloen, gemakkelijk loslaat, is de meloen rijp. Dit vindt men niet overal leuk, maar op de markt en het platteland doen ze er niet moeilijk over. Onder het steeltje kunt u zien of u met een vrouwtje of een mannetje te maken hebt: bij rijpe vrouwtjes stulpt het 'kontje' een beetje uit, bij mannetjes is het meer een deukje. En vrouwtjes schijnen zoeter en sappiger te zijn.

La Garde Freinet

We komen aan in La garde Freinet. **P4Night** We hebben een heel weekend samen met onze familie Ann en Frédéric. We bezoeken Ann haar brocante winkeltje *La Maison Meir* en zitten s'avonds bij hen aan tafel. Warme lange gesprekken zijn deugddoende voor hen en voor ons. En de volgende dag maken we een mooie wandeling en flaneren we door de straten van dit pittoresk dorpje. We ontvangen hen 's avonds bij ons en zonder het te beseffen is het laat. Alles is op en alles is verteld. We hebben een rustige nacht. Tegen de volgende middag maken we een belegd broodje voor Ann zodat ze samen met ons en Frédéric mee kan naar St Tropez naar de parade van de Porsche 911. Het is een leuke namiddag, iedereen geniet! 's Avonds hebben ze gasten aan tafel en wij schuiven mee aan. Het weekend was zo voorbij! Er liggen mooie herinneringen in dit mooie dorp bij lieve gastvrije mensen.

Cavalaire sur Mer

Overal in de regio blijken de campings al gesloten te zijn maar we zoeken verder want we hebben na 3 dagen zonder, nu toch wel elektriciteit nodig. En dat vinden we in **Camping de la Baie**. Van hieruit kunnen we mooi wandelen tot aan de haven en er is een groen fietspad richting Lavandou. Dat gaan we zeker uitproberen want het zou mooi fietsen zijn! Cavalaire, is gebouwd op een oude Griekse kolonie, en staat bekend om zijn lange zandstrand en de diverse baaien. De stad beleefde zijn hoogtijdagen tijdens de geallieerde landing in de Provence, in 1944, want het was het toneel van grote Amerikaanse militaire operaties. Vandaag is Cavalaire bekend als nautische badplaats en even landinwaarts voor wijnen, honing en tapenades. De gastronomie heeft ook hier een belangrijke plaats.

Aix-en-Provence!

Wow wat een mooie stad! We zijn er al zo dikwijls voorbijgereden en nu nemen we tijd om deze stad te bezoeken. Op de grote boulevard de Mirabeaupromenade hangt een soort sfeer van Parijs, net zo charmant. Winkels, overal winkels en allemaal om ter mooi! Poorten en deuren om ter grootst! Gezellige straten en pleintjes. De terrassen zitten vol zowel en hier voel je het echt! "Leven als God in Frankrijk" Op één van de vele gezellige pleintjes drinken we een koffietje, Cardeurs Square. Dit levendige plein ligt in het hart van de stad en omringd door cafés, winkels en monumenten. Het is de perfecte plek om mensen te kijken, te genieten en de sfeer van deze charmante stad op te snuiven.

Bevoorrecht door het klimaat stralen de gevels licht en warmte uit. Flaneren door deze stad van de 17de-18de eeuw gaat gepaard met de waardigheid van een rijk cultureel erfgoed. Architectonische schoonheid is nooit ver weg als juwelen van de baroktijd. Elke fontein heeft

zijn eigen geschiedenis en elk herenhuis zijn verhaal. De kathedraal herbergt Romaanse, Gotische en Barokstijl met aansluitend een kloostertuin. Elke zuil vertelt een stukje uit het oude en nieuwe testament, de vier hoeken staan voor de vier evangelisten. Bijzonder allemaal!! We wandelen de stad uit met de fiets aan de hand, want het is er overal zo gezellig

LA CAVALERIE

La Cavalerie is een versterkte dorp, gelegen op de Larzac plateau, vlakbij [Millau](#). We staan op de **CP Municipal**. Gesticht in de twaalfde eeuw door de Tempeliers van Larzac, werd La Cavalerie in de vijftiende eeuw versterkt door de Hospitaalridders. Als we door de "Porte des Commandeurs" komen, wandelen we door de 15de eeuw met geplaveide straatjes, typische Caussenard-huizen, oude herenhuizen, nu gerestaureerde wallen en de zeer verrassende dorpskerk.

Na jaren van oorlogen van de religie, werd aanzienlijke schade toegebracht aan dit versterkte dorp. Maar vandaag is bijna alles prachtig gerestaureerd! Net buiten het dorp zien we een soort kapellen, maar het zijn oude schaapskooien die door fokkers werden gebruikt om hun kuddes te beschermen. Veel van deze stenen gebouwen worden tegenwoordig voor andere doeleinden gebruikt zoals bvb vandaag waar deze voormiddag er markt werd gehouden of als bushokje. Schapen waren vroeger de koeien van de arme boeren. Een schaap liet zich niet zo vlot melken en veel vlees had het na het slachten ook niet te bieden. Tot vandaag zijn er toch nog vele kuddes en wordt er heerlijke kaas verkocht. Wij gingen proeven en kopen.

SAINT CIRQ LAPOPIE

Doordat er ergens een omleiding was, zijn we langs dorpen met smalle straten gereden en kregen we schilderachtige vergezichten op onze route. We staan op de **CP MUNICIPAL** Het is grijs maar warm als we beklimming beginnen naar Saint Cirq Lapopie. Hoog boven de Lotvallei ligt één van de meest opmerkelijke en mooie dorpen van Frankrijk. Saint-Cirq-Lapopie, volledig als Historisch Monument geklasseerd. Vele Fransen zelf zouden gefascineerd zijn door de charme van deze plek. Dit hooggelegen dorp is inderdaad fotogeniek met zijn mooie stenen woningen met daken met bruine dakpannen die een harmonieus geheel vormen, en zijn gotische kerk die oprijst langs de rand van de klif. De mooie steegjes in het dorpje vol bloemen die aanzetten tot kuieren, zijn voorzien van vele ambachtswinkeltjes en kunstgalerijen. Als ambacht noteren we de houtdraaiers van vatkransen. Voor een groot wijnland is een vatkraan nog tot vandaag noodzakelijk!

De volgende ochtend, naast de Lot en aan de voet van St Cirq Lapopie zijn we vroeg opgestaan, net toen de zon opkwam. Na het ontbijt fietsen we 4km daar waar le Chemin de Halage begint. Een Jaagpad maar wel een zeer bijzonder! Het lijkt of je een tunnel binnenwandelt bestaande uit kalkstenen kliffen. De kliffen zijn enorm hoog, je gaat er bijna van duizelen als je omhoog kijkt. De zon warmt de koelte op en het is zalig wandelen langs de Lot met mooie waterspiegelingen en de natuur die op haar mooist in de herfstzon staat te pronken! We wandelen er eerst een tijdje alleen tot er wandelaars ons tegemoetkomen. Op de rotswand zijn figuren uitgehouwen en op het einde staan enkele kunstwerken van lokale artiesten. Deze wandeling was het vroeg opstaan waard.

Daniel Monnier is een beeldhouwer uit Toulouse die zijn uitgehouwen tekeningen maakte van 1985 tot 1989. Het kostte ongeveer 4 jaar om zijn verbeelding de vrije loop te laten en het leven van de rivier de Lot en haar omgeving te vertegenwoordigen. Hij vroeg zelf toestemming aan de autoriteiten, die hem slechts 2m² aan de basis hadden verleend. Ten slotte strekt dit bas-reliëf zich uit over 40m² voor het grootste plezier van de ogen. Het zonlicht speelt een grote rol en laat de tekeningen bijna bewegen samen met de wind die de bladeren zachtjes doet bewegen. Deze elementen samen maken het tot een aparte beleving. Wij hadden geluk: de zon, een briesje, de bladeren alles was aanwezig om dit plaatje compleet te maken!

GOUFFRE DE PADIRAC

Als we vertrekken komen we een bord tegen met als aankondiging dat de weg onderbroken is na 4km. We nemen een andere weg maar na een kleine kilometer verwittigt de gps ons dat de de hoogte beperkt zal zijn op deze route. En inderdaad! We moeten omdraaien! We nemen de enige mogelijkheid: de route met wegenwerken. Een andere camper rijdt ons tegemoet en stopt. Hij stelt ons gerust want net voor de wegeniswerken kunnen we een andere weg in...maar een zeer smalle! We riskeren het en jawel, het was smal, heel smal! Tja ik kreeg er natte handjes van en vergat zelfs een foto te nemen! Maar het panorama was prachtig en de dorpen waar we doorreden ook! Onderweg komen we geen enkele supermarkt tegen, geen bakker maar wel een foodtruck en daar hebben we gebruik van gemaakt. Het was eetbaar en ik moest niet koken. We tankten weer een beetje want niet elke tankstation heeft brandstof. Dus profiteren we ervan om telkens als het kan bij te tanken. We komen aan op een mooie camperplek, CP **MUNICIPAL** van Padirac, we zijn alleen en staan naast een weide schapen en voor de rest de wijde natuur. Het zal hier zalig slapen zijn.

Le Gouffre de Padirac, niet zomaar een grot....Maar wat wij deze voormiddag gezien hebben, konden we niet voor mogelijk gehouden hebben! Ik kan het bijna niet beschrijven en ook de foto's geven de grootsheid niet weer. Stel u voor, onder de grond via vele trappen in een enorm gat met een diameter van 35m! Je ziet nog altijd de lucht, maar dan daal je verder af tot 103m en kom je na een wandeling langs prachtige kalkstenen wanden tot bij gondels die geruisloos over het water glijden en iedereen in de bootjes valt stil van verbazing! Gigantisch hoog en prachtig, soms lijkt het dat je bloemenranden ziet, orgelpijpen, gordijnen, wolken, prachtige vormen en kleuren van wit naar zacht oker, en het heldere water dat door de chemische erosie prachtig kleurt! Het is koel, 13° maar je voelt het niet. Je wordt warm van dit prachtige decor. Anderhalf uur zaten we diep onder de grond en het verveelde geen moment. Dit is een creatie van moeder natuur en het werk en de kracht van water geweest. Het was immens, enorm en bovenal een prachtige schatkamer ondergronds voor eeuwig en altijd.

COLLONGES-la-ROUGE

Vandaag is rood! Deze namiddag kleurde alles rood. We zijn in Collonges-la-rouge aangekomen. Alle huizen zijn in rode steen opgetrokken. De steengroeve ligt op de grens met kalksteen en zandsteen, die 2 samen en water hebben ook voor een chemische erosie gezorgd. Alles is rood, de straatnaam, het huisnummer, het hek, de elektriciteitskast en de bloemen. Ook dit dorpje staat geklasseerd op de lijst van werelderfgoed en is samen met

nog 3 dorpjes in de buurt zeer gekend als mooiste dorpjes van Frankrijk. Zelfs de in de rijweg er naartoe is de straatbedekking rood! En ja als we de volgende dag weer verder rijden zien we de rode rotsen en de aarde die in die regio rood ziet. Het was weer een dagje vol verrassingen! We hebben genoten vanaf de **CP Municipal** die door het dorp wordt aangeboden,

Chateauroux

De neus van ons Elna staat al enkele dagen richting huiswaarts. Maar vandaag stoppen we na een 240km in Chateauroux. Bekend niet alleen om het kasteel of het hotel de prefectuur, maar zeker voor de Boulodrome! Van het kasteel zelf is door de hoge omwalling niet veel te zien. We fietsen door het dorp en maken enkele mooie foto's. De fietstocht naast de Indre is zalig! De parken zijn mooi aangelegd met mastodonten van bomen, grasvelden, een mooi meer waar een sfeer hangt alsof het nog vakantie is! Het is een warme 26 oktober, de kindertjes rijden met go-charts rond, genieten van de paardenmolen, en wat verder leren jonge vissertjes hoe je visjes vangt! We wandelen bij valavond tot aan de Boulodrome die 2100m² groot met 40 pistes. Hier worden petanquewedstrijden gehouden op provinciaal en nationaal niveau over heel Frankrijk.

Bourges

De kathedraal van Bourges, "une église basse gothique" is een unicum in de geschiedenis van kathedralen in Frankrijk en ze wordt beschouwd als een hoogtepunt in de gotiek, 118m lang, 37m hoog! De afwezigheid van een dwarsschip en 5 zijschepen is kenmerkend voor deze vernieuwing van de meester architect van Bourges. De crypte van de kathedraal van Bourges is niet begraven (in tegenstelling tot de etymologie!) en dient als basis voor het koor van de kathedraal om een niveauverschil van zes meter te compenseren. Dus de naam crypte is in feite niet op z'n plaats.

Het graf van hertog Jean de Berry is zichtbaar in het midden van de crypte. Het witmarmeren beeld rust op een zwartmarmeren plaat. Het onderste deel werd vernield tijdens de revolutie. De glas-in-loodramen werden gerecupereerd en sieren de huidige crypte. In het centrum is er een levensgrote monumentale graflegging en het halfrond bevinden zich ook de graven van de aartsbisschoppen van Bourges die zijn gestorven sinds de revolutie.

Het Palais de Jacques Coeur is een parel in de stad! Als koopman was JC een zeer belangrijke en beroemde handelaar in Frankrijk en bouwde dit hotel voor zichzelf en zijn familie. Hij was zeer welstellend doch eindigde in de gevangenis. Zijn kinderen en kleinkinderen hebben dit paleis lang in ere gehouden. Door de tijden heen was het een stadhuis, zetel van rechtbanken en tenslotte een gerechtsgebouw.

Maar door de Franse revolutie leeggehaald en bijna helemaal vernield. Gelukkig is de totale verwoesting kunnen vermeden worden. Het logo was een schelp een hartje dat ook nu in een moderne versie verwijst naar deze bekende inwoner van Bourges.

CHABLIS

We zijn op het wijndomein Alain Geoffroy in Beine, regio Chablis. Er is ook een museum van 8000 kurkentrekkers met wijnproeverij! De gastvrouw blijkt van geboorte van Antwerpen te zijn en vertelt ons met trots het hele wijnverhaal van de schoonfamilie. De camperplek wordt door het wijndomein zelf gratis aangeboden met alle voorzieningen.

Lac de l'eau d'heure

We zijn terug in ons land! We verblijven op de gratis **CP Parking Froidchappelle** aan het meer en ontmoeten Lin. Al jaar en dag chatten we met mekaar en geeft zij geregeld handige en nuttige tips. Ze is meester fotograaf en weet als geen ander de natuur op de gevoelige plaat te brengen. We hebben een gezellige namiddag gehad, deze ontmoeting hadden we niet willen missen.

De volgende ochtend heeft de klok besloten om het zomerruim te laten rusten en moeten we het met het winteruur stellen. De vers gebakken croissants en stokbrood zijn nog warm als ik terug in ons Elna stap waar de koffie klaar staat. We genieten van een laatste ontbijt van deze Franse najaarsreis. We fietsen het meer rond, zalig fietsen met mooie fietspaden, schilderachtige vergezichten en met zuivere lucht.

Als we dan onze fietsen hebben opgeborgen, overschotjes uit de koelkast eten, is het tijd om huiswaarts te vertrekken. Groot is de vreugde wanneer we onze kroost terug zien en het zakje nougat smelt als sneeuw voor de zon...

En die avond ben ik blij en dankbaar voor weer een mooie reis. Jan en ik spreken af in onze dromen om verder na te genieten...